

gibe Betænkning om Lovforslag vedkommende Verne. Udløst til dette Lovforslag har altsaa været forelagt for Kolonialraadene, og først efter at jeg har faaet Betænkninger fra dem og paany har kunnet bearbejde Sagen, har jeg kunnet fremsætte Forslaget for Rigsdagen. Disse Betænkninger fra Kolonialraadene gaa begge to ud paa at fraraade Vedtagelsen af Forslaget, noget, der vist ikke kan undre dette høje Ting. Et Flertal i St. Croix's Kolonialraad har raadet til i det væsentlige at følge samme Vej, som de tre tidligere af mig fremsatte Forslag have fulgt, og indskrænke Forandringen blot til dette, at Staten overtog Militærudgifter, Pensioner og nogle andre Udgifter, saaledes at der kunde komme Balance i Kolonialkassen igen, og at Staten saa ved Siden deraf eftergav den nuværende Gæld, der hvilede paa Kolonialkassen. Et Mindretal i St. Croix's Kolonialraad har raadet til Vedtagelsen af Forslaget, men med Ændringer gaende ud paa, at den af mig foreslaaede Deling af Indtægter og Udgifter skulde noget forandres, saaledes at de Indtægter, der bleve ved Kommunekasserne derude, bleve større end af mig foreslaaet. Den sidste Indstilling har jeg, om end ikke i fuld Udstrækning, dog delvis fulgt, saaledes at efter det Forslag, som nu fremsættes af mig, vil St. Croix's Kolonialkasse sandsynligvis, naar man regner efter Gennemsnittet af Aarene, kunne begynde med Balance eller rettere med et ubetydeligt Overskud, 1,800 Dollars, eller saadan noget, medens St. Thomas Kolonialraad vil begynde med et Overskud af omtrent 3,000 Dollars. Jeg har nemlig ved Delingen af Indtægterne anset det for nødvendigt, at Kommunekasserne til at begynde med maatte have tilstrækkelige Indtægter til at kunne dække de kommunale Udgifter, de i dette Øjeblik have. Der vil alligevel blive rig Anledning for dem, saa vidt deres Evne er dertil, til at se at forøge Skatteindtægterne til Kommunerne, dels for at udvilde de kommunale Foranstaltninger, som nu derude lade en Del tilbage at ønske, men dels ogsaa, fordi det lader sig forudsæ, navnlig for St. Thomas's Vedkommende, at den Medgang, der har været, og som jeg nylig har gjort Rede for, i Indtægterne af de bestaaende Skatter, ikke vil være standstøt endnu, saaledes at den Tid let og hurtig vil kunne komme, da de dog, selv om de nu begyndte med Balance, vilde blive nødte til gennem forøgede Paalæg at skaffe Balance i Kolonialkassen. Følgen deraf er jo, naar der for Tiden er stor Underbalance i begge Kasser, og man vil

udruste Kommunekasserne med tilstrækkelige Indtægter til Balance, naturligvis, at Statskassen for sit Vedkommende maa begynde med stor Underbalance, det er givet. Det er beklageligt, men jeg ser ikke, det er til at undgaa. Om Betænkningen fra St. Thomas' Kolonialraad skal jeg indskrænke mig til at nævne, at jeg ikke har kunnet tage noget Hensyn til den, og Grunden dertil vil ligge klar for ethvert af de ærede Medlemmer, der vil gøre sig den Ulejlighed at gennemlæse Betænkningen saaledes som den er aftrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Idet jeg anbefaler dette Forslag til det ærede Tings Opmærksomhed og velvillige, alvorlige Behandling, er det jo med en ganske bestemt Følelse af, at det er et i og for sig lidet tiltalende Æmne for dette Ting og for Rigsdagen overhovedet at behandle, ligesom jeg ogsaa kan forsitte, at det ikke er af de Lovgivningsæmner, som det er mig en færlig Tilfredsstillelse at bringe frem for Tinget, men jeg vil ønske, at det ærede Ting vil tage Forhandlingen af dette Æmne paa samme Maade, som jeg har taget det, nemlig som et uundgaaeligt Onde.

Formanden (Høgskro): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortføttelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Indførselstold paa Kaa-fucker m. m.

S. Solm: Den Kritik, som dette Lovforslag i Mandags blev underkastet, havde en noget anden Karakter, end Kritikken den første Dag. Den første Dag udtalte man sig fra Forslagets Modstanderes Side, som om der ikke var det mindste godt i det hele Forslag; som om Sukkerkatten i og for sig var en i Grunden ganske retfærdig Skat, som det var urigtigt at tænke paa at faa affattet, som om bjerst Ol-Skatten var et Indbegreb af al Uretfærdighed, og som om hele Forslaget derfor fra først til sidst aldeles ikke dueede. Men i Mandags havde Kritikken en noget anden Farve. I det mindste tre af de ærede Medlemmer, der da talte, havde et helt andet Syn paa Forslaget. Det ærede Medlem fra Randers 3die Valgkreds (Bjerre) var en varm Ven af Sukkerkattens Affattelse; det ærede Medlem kunde